

Alexander Münninghoff (1944-2020)

Op dinsdag 28 april is Alexander Münninghoff op 76-jarige leeftijd overleden.

Münninghoff (Poznan 1944) is in de schaakwereld vooral bekend om zijn biografieën over Euwe (1976) en Donner (1994), maar ook het boek over Fischer, geschreven met Tim Krabbé en Jan Timman, zal bij menig schaker in de boekenkast staan. Voor *Schaakbulletin* heeft Alexander artikelen geschreven over 'schaken in de Russische pers' en ook publiceerde hij daar interviews met Russische grootmeesters. Hij trad ook vaak op als vertaler en tolk. Zo zijn de eerste deeltjes in de serie *Leer goed schaken*, zeer populaire uitgaves van uitgeverij Andriessen in de 70-er jaren van de vorige eeuw, door Alexander vertaald uit het Russisch. Ook was Münninghoff de samensteller van *Hartversterkende schimpscheuten* over 15 jaar *Schaakbulletin* en - samen met Lex Jongsma - *60 jaar Hoogovens Schaaktoernooi*.

Meer dan genoeg redenen om Alexander in 2010 op te nemen in de Schaakcanon van het MEC.

Alexander Münninghoff in 2001 samen met de dochters van Euwe (vlnr Els, Caroline en Fietie) in het MEC, bij de uitreiking van de Euwe-postzegel.

Als 'reizend journalist' werkte hij vanaf 1974 jarenlang voor de *Haagsche Courant*. Alexander maakte in die tijd reportages uit diverse oorlogsgebieden zoals: Libanon, Cambodja, Iran, Irak, El Salvador, de Sahara, de Filipijnen en het voormalige Joegoslavië. Hij won in 1983 de *Prijs voor de Dagblad-journalistiek*. Vanaf 1985 was Alexander correspondent in Moskou voor de AVRO en GPD (Geassocieerde Pers Diensten). Hij schreef over die periode het boek *Tropenjaren in Moskou* (1991).

Als tolk heeft hij met veel grote Russische schakers gewerkt zoals Botwinnik, Karpov, Kasparov, Spasski, Smyslow en Kortsjnoi. Hij zat dus ' dicht bij het vuur' en was bij veel interessante gesprekken aanwezig. Soms 'te dicht bij het vuur', waardoor Karpov hem een tijdje heeft geboycot, hetgeen uitgebreid in zijn artikel *Voor de deur van Havenstraat 19* (*Schaakbulletin* 153) valt te lezen.

Alexander kijkt, voorafgaand aan de uitreiking van de Euwe-ring aan Cor van Wijgerden in 2012, met Fietie Euwe en haar man Harry Brouwer in het fotoboek van Groningen 1946.

De DD-er was zelf geen topschaker, maar heeft wel meerdere keren het kampioenschap voor journalisten bij Hoogovens gewonnen. Alexander was een graag geziene gast in de schaakwereld en was ook vaak aanwezig op onze Euweborrels, als hij niet voor een studiereis of lezing verhinderd was.

Alexander op onze Euweborrel van mei 2015 (foto René Olthof).

Lezingen waren er de laatste jaren veel, sinds de publicatie van zijn familieverhaal in *De Stamhouder* (2014). Was hij in de schaakwereld ‘bestseller’ met oplages van enkele duizenden groot, het boek over zijn familiechroniek heeft inmiddels zijn 24e druk beleefd en is al meer dan 200.000 keer verkocht. Er zijn ook al vertalingen gekomen van *De Stamhouder* en er wordt gewerkt aan een dramaserie voor tv. In 2015 kreeg Alexander de *Libris Geschiedenis Prijs* en in 2016 de *Littéraire Witte Prijs* voor zijn boek.

Alexander was al geruime tijd ziek en zal zeker verheugd zijn dat hij nog meegemaakt heeft dat enkele maanden geleden *Hein Donner, The Biography* bij New in Chess uitkwam. Enkele weken geleden had ik nog contact met Alexander en kondigde hij zijn komende afscheid aan. Hij wilde nog graag vragen over zijn (schaak-)carrière beantwoorden. Jammer genoeg was zijn ziekte ons te snel af.

De Stamhouder is niet meer.

Wij wensen zijn vrouw Ellen en drie kinderen sterkte met dit verlies.

Namens het Max Euwe Centrum, Eddy Sibbing.

Max Euwe in mei 1976 aan het bord van zijn biograaf. (simultaan in Den Haag)